

Пѣ се на дете въ люлка.

Гължбченце вода пие
 На езеро неначето . . .
 Сивъ соколъ се извишава,
 Да си грабне гължбчето,
 А майка му ишуваше:
 — Ишу, ишу, сивъ соколе,
 Не ми плаши гължбченце,
 Че е едно на майчица,
 На майчица, на бащица! . . .

Пѣ се на малко момиче.

Момиченце, кокиченце,
 Кой ти дари тая ризка,
 Тая ризка копринена? . . .
 На гърди ѝ — ясно слънце.
 На плещи ѝ — ясенъ месецъ.
 По поли ѝ — сѣ звездици,
 По ржкави — сѣ деници?
 — Бавила съмъ млада Бога,
 Даде ми я Божа майка.

Пѣ се на мъжко дете.

Ти мъничко стръкъ босилче,
 Ти червено трендафилче,
 Кой ти дари тая ризка,
 Тая ризка копринена?
 — Дари ми я Божа майка,
 Да я нося, да порасна;
 Да я нося и да помня
 Че се роди млада Бога.